

گفت و گوی «جوان» با محمدرضا تندروان سرمربی فولاد سیرجان، قهرمان لیگ برتر والیبال

شخصیت قهرمانی را در ذهن بازیکنانم ساختم

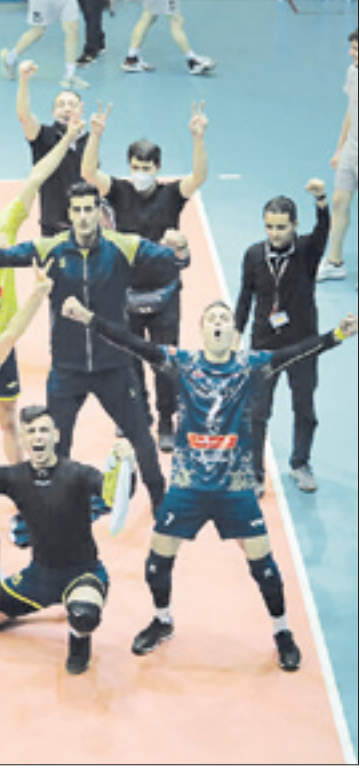
لیگ برتر والیبال اوآخرفصل جام در خانه ببرد و قهرمان سی و چهارمین دوره لقب بگیرد. در گفت‌وگو با محمدرضا تندروان، سرمربی جوان فولاد سیرجان درباره این قهرمانی صحبت کرده‌ایم.

آقای تندروان با فولاد سیرجان شگفتی‌ساز لیگ والیبال بودید و قهرمانی تان را تبریک می‌گویم. می‌خواهیم به روزهای پیش از شروع فصل برگردیم؛ روزهایی که حتی شایعه شد فولاد می‌خواهد از لیگ کنار بکشد. چه مسیری طی شد تا ۲۶ اسفند گذشته کار تان را با قهرمانی تمام کنید؟

بحث فصل جاری متفاوت و خاص بود. پیش از شروع فصل وقتی با مسئولان فولاد سیرجان برای جذب بازیکنان و حضور در لیگ صحبت می‌کردیم، با توجه به اتفاقات فصل پیش تمایلی به تیمداری نداشتیم. به این تمایل نداشتن به دلیل عملکرد فنی تیم در فصل نیمه‌تمام ۹۸ نبود که به خاطر برخی موارد حاشیه‌ای بود. هر چند با صحبت‌هایی که در ادامه شد، فولاد سیرجان مصمم شد در فصل ۹۹ شرکت کند. این فاصله خیلی به تیممان وارد نکرد و توانستم بازیکنانی را که در لیست تیم بودند، جذب کنیم و با ترکیبی از بازیکنان جوان و باتجربه که اعتقاد به کار گروهی داشتند، کارمان را شروع کردیم. با توجه به شرایطی که کرونا به وجود آورده بود، یک ماه به صورت آنلاین تمرین کردیم و بعد از آن تمرینات گروهی را شروع کردیم. همه چیز خوب پیش می‌رفت اما اینکه باور به قهرمانی داشته باشیم، در تیم هنوز وجود نداشت. به دنبال این بودم که این شخصیت قهرمانی در تیم شکل بگیرد و با توجه به تمرینات آمادگی پیش از فصل، این باور در تیم در حال نهاده‌ینه شدن بود. با قهرمانی در تورنمنت پیش از شروع فصل در ارومیه کم کم به این باور رسیدیم که برای قهرمانی می‌توانیم بجنگیم. بعد از چهار تا پنج هفته پس از شروع لیگ وقتی حرفیان و نوع بازی‌شان را آنالیز کردیم، یک اتفاق در وجود من و سایر مربیان تیم فولاد افتاد که امسال، سال سیرجان است و باید حواسمان را جمع کنیم. این مسئله را به بازیکنان هم منتقل کردیم و آنها هم به این باور رسیدند که به قهرمانی فولاد در نیم‌فصل ختم شد.

قهرمانی تیم فصل اول شد اما در نیم‌فصل دوم تیم تان حتی تا رتبه ششم هم نزول کرد و در مرحله مقدماتی را با ده چهارم تمام کردید. این نتایج نگران‌تان نکرد که رزبای قهرمانی در حال از دست رفتن است؟
پس از قهرمانی در نیم‌فصل، استراتژی‌تان برای ادامه بازی‌های مرحله مقدماتی تغییر کرد و تصمیم گرفتیم برای اینکه بتوانیم در مرحله پلی آف با انرژی بیشتری بازی کنیم، به جای ترکیب ثابت نیم‌فصل اول از همه بازیکنان در ترکیب استفاده کنیم. در ادامه لیگ از بازیکنانی که کمتر فرصت بازی به آنها رسیده بود، پس از قهرمانی فصل اول شدیم اما در نیم‌فصل دوم تیم تان حتی تا رتبه ششم هم نزول کرد و در مرحله مقدماتی را با ده چهارم تمام کردید. این نتایج نگران‌تان نکرد که رزبای قهرمانی در حال از دست رفتن است؟

پس از قهرمانی در نیم‌فصل، استراتژی‌تان برای ادامه بازی‌های مرحله مقدماتی تغییر کرد و تصمیم گرفتیم برای اینکه بتوانیم در مرحله پلی آف با انرژی بیشتری بازی کنیم، به جای ترکیب ثابت نیم‌فصل اول از همه بازیکنان در ترکیب استفاده کنیم. در ادامه لیگ از بازیکنانی که کمتر فرصت بازی به آنها رسیده بود،

استفاده کردیم و نتایج خوبی هم گرفتیم. البته چند نتیجه هم بود که باعث شد تا رده ششم هم سقوط کنیم اما به رده دوم هم برگشتیم اما با شکستی که در هفته آخر مرحله گروهی داشتیم. کارمان را با چهارمی در این مرحله تمام کردیم. این رده نگرانم کرد و ما طبق برنامه داشتیم پیش می‌رفتیم و شاید همه نگران بودند که با این رتبه چطور باید در پلی آف با سایپا بازی کنیم که دو بار در مرحله گروهی مقابلش شکست خورده‌ایم. این نگرانی را توانستیم با کار کردن از نظر روحی و روانی روی بازیکنان حل کنیم و تیم را برای رسیدن به هدف آماده کنیم. در یک بازی نزدیک سه بر دو و یک بازی برتر سه بر صفر سایپا را بردیم و به نیمه‌نهایی رسیدیم. در این مرحله باید با سپاهان بازی می‌کردیم که در دو بازی رفت و برگشت، مرحله مقدماتی شکست‌شان داده بودیم و این باور ما را برای رسیدن به فینال و قهرمانی بیشتر تقویت کرد و می‌دانستیم که فاصله زیادی با جام نداریم. در این مرحله هم با دو بر سه بر صفر مقابل سپاهان، فینالیست شدیم.

در حالی که یک قدمی قهرمانی رسیدید که در بازی اول فینال به شهرداری ارومیه نتیجه را واگذار کردید، آن هم پس از سه برد خوب و قاطعانه که در پلی آف و نیمه نهایی داشتیم اما چطور شد که دوباره برگشتید و در نهایت قهرمان شدید؟

وقتی به فینال رسیدیم، کار برای ما دشوار شد. فکر می‌کنم نتوانستم هم خودم به هم بازیکنان را متقاعد کنم که پیروزی قبلی را فراموش نکنیم و خودمان را برای فینال آماده کنیم. وقتی در سه بازی آخر آن هم در مرحله مهمی مانند نیمه نهایی، قاطعانه

بهبودی را به دلیل آسیب‌دیدگی در اختیار نداشتیم و آقای درخشان به عنوان پاسور دوم بازی درخشانی انجام داد و سه‌م زیادی در پیروزی برابر سایپا داشت. همچنین در همین بازی آقای رهی‌پور، سرعتی‌زن اولمان آسیب دید و در بازی نیمه‌نهایی و فینال آقای جلوه به عنوان بازیکن جایگزین در ترکیب قرار گرفت و خیلی خوب کار کرد. این نوع عملکرد بازیکنان ذخیره ما در غیاب اصلی‌ها نشان داد که فولاد وابسته به کار تیمی و گروهی است و به بازیکن متکی نیست که با مصدومیت یکی از مهردهای اصلی، تیم نتواند جای خالی او را پر کند. حتی بازیکنی که به صورت جایگزین وارد تیم می‌شد، با توجه به انگیزه‌ای که داشت، در تیم جذب می‌شد و عملکرد قابل قبولی داشت.

ترکیبی از بازیکنان باتجربه‌ای مانند علیرضا بهبودی و جوانانی مانند صابر کاظمی که فوق‌العاده ظاهر شدند هم به خوبی کنار هم قرار گرفته بودند تا سیرجان به این موفقیت بزرگ برسد.

زمانی که فط‌کار می‌کردم، می‌گفتم که عاشق بازیکن باتجربه هستم. البته به نظر من باتجربه بودن از تطابق به سن ندارد و بازیکنی مانند صابر کاظمی را با توجه به سن کمی که دارد یک بازیکنان باتجربه می‌دانم. به خاطر اینکه از تمام اتفاقاتی که برایش می‌افتد، برای فرمایش تجربه کسب می‌کند. برخی بازیکنان هستند اما باید سال‌ها بگذرد تا چنین مسائلی برایشان جا بیفتد. بازیکنانی مانند محمد صادقی یا صابر کاظمی اینطور نیستند و در عین جوانی، باتجربه نیز هم هستند.

با توجه به تحصیلاتان در رشته روانشناسی، این مسئله چقدر به شما کمک کرد تا تیم تان را به قهرمانی برسانید؟ به خصوص که مسائل روحی و روانی سهم زیادی در یک موفقیت می‌تواند داشته باشد.

قطعاً، موفقیت چه در یک شخص و چه در یک تیم باید ابتدا در ذهن افراد به وجود بیاید و بعد می‌توانیم خروجی این ذهنیت‌سازی را در میدان مسابقه با نتایجی که کسب می‌شود، ببینیم. ما در تیمی که تا پیش از این قهرمان نشده بود، نیاز داشتیم که شخصیت قهرمانی بسازیم. شما با تیمی می‌توانید کار کنید که پنج سال قهرمان شده است و شخصیت قهرمانی دارد و بازیکنی که هم وارد این تیم می‌شود این شخصیت در او به وجود می‌آید. تیمی هم که خب قهرمان نشده است باید طرف

دانش و روند تیم تغییر نمی‌کند. **در صحبت‌هایتان همواره از اعتقادتان به کار گروهی صحبت کرده‌اید. به نظر می‌رسد یکی از رازهای بزرگ قهرمانی سیرجان همین یکدست بودن تیم بود؛ تیمی که حتی وقتی بازیکنان اصلی‌اش مصدوم می‌شدند، بازیکن جایگزین چیزی از بازیکن اصلی کم نداشت و روند تیم تغییر نمی‌کرد.**

قطعاً، به نظر من این قهرمانی حاصل یک کار گروهی خیلی شیک‌ی بود که در سال‌هایی که مربیگری کرده‌ام، از کمتر تیمی دیده بودم. در ابتدا تصمیم بر این شد که با توجه به مصالبی که کرونا می‌توانست برای تیم ایجاد کند، با یک ترکیب ثابت وارد مسابقات شویم. در ادامه در نیم‌فصل دوم با بازی دادن به بازیکنان ذخیره، سعی کردیم فاصله بین اصلی‌ها و بازیکنان جایگزین را کمتر کنیم. بازی دادن به ذخیره‌ها باعث شد تا زمانی که یکی از بازیکن اصلی مصدوم شد، بازیکن جایگزین به خوبی جای آن را پر کند. مانند بازی اول پلی آف که پاسورمان آقای

نگاه

لیگی که می‌تواند پر بار تر باشد

حضور در المپیک، برگزاری رقابت‌های لیگ برتر والیبال را حتی با وجود کرونا و شرایطی به هم ریخته واجب‌تر از هر زمان دیگری کرده بود. خصوصاً که سرمربی تیم ملی نیز برای ارزیابی بازیکنان نیاز به آنالیز رقابت‌های لیگ داشت تا بتواند انتخاب‌های درستی برای تیم ملی داشته باشد. به همین دلیل هم برای نخستین بار شرایطی فراهم شد تا رقابت‌های لیگ برتر والیبال با اتفاق آرا به طور متمرکز برگزار شود که در این راستا امکانات مناسب نظیر محل اسکان و سالن‌های تمرینی از اهمیت بالایی برخوردار بود و باعث شد تا اکثریت به برگزاری بازی‌ها در تهران رضایت دهند. اگر چه باوجود رعایت پروتکل‌های بهداشتی، کرونا کار را برای بسیاری از تیم‌ها سخت و گاه حتی بحرانی کرد. به طوری که پیکان در همان ابتدای کار به سختی موفق شد تا شش بازیکن را برای برپایی رقابت‌هایش به مرز آمادگی برساند و همین مسئله بدون شک باعث شد تا بسیاری از تیم‌های مدعی و نامی نتوانند انتظاراتی که از آنها می‌رفت را برآورده کنند. با این وجود اما لیگ با سطح کیفی بالایی برگزار شد و قهرمانی را بر خلاف همه پیش‌بینی‌هایی که در ابتدای فصل توسط کارشناسان می‌شد، فولاد سیرجان از آن خود کرد؛ قهرمانی که صد البته با توجه به بازی‌هایی که این تیم انجام داد، بحق نصیب سیرجانی‌ها شد. موفقیتی که نشان داد حمایت و برنامه‌ریزی مناسب می‌تواند قهرمانی را از انحصار یک یا دو شهر خاص بیرون آورد. به طوری که دو سال قبل جام راهی ورمان شد و این بار اما در تهران با وجود مدعیان مطرح تهرانی که اتفاقاً از پوئن مثبت برگزاری بازی‌ها در خانه نیز سود می‌بردند اما موفق به بالا بردن جام قهرمانی نشدند. اتفاقی که می‌تواند قبلی از هر چیز نشان دهنده پتانسیل بالای والیبال در تمامی نقاط کشور باشد که بی‌هیچ شکی نیازمند اندکی توجه، حمایت و برنامه‌ریزی اصولی است تا شکوفا شود و لیگ را برپا تر کند. در اصل جام قهرمانی که این فصل نصیب سیرجانی‌ها شد با وجود این بعد می‌تواند راهی دیگر شهرستان‌ها شود. اگر شاهد حمایت‌هایی باشیم که این فصل از سیرجانی‌ها شد. حمایتی که نه فقط می‌تواند نتیجه‌ای مشابه را برای سایر شهرستان‌ها داشته باشد که می‌تواند تأثیری مستقیم در عملکرد تیم ملی و نفرت آن نیز داشته باشد؛ چرا که این چرخش قهرمانی نه فقط می‌تواند بر سرب کسبیت لیگ بیفزاید و آن را رقابتی تر کند که می‌تواند باعث شناسایی استعداد‌های شود که والیبال ایران نیازمند جایگزین کردن آن‌ها با ستاره‌هاست.

✽ کارشناس والیبال

بازتاب

حمایتی که سیرجان

نتیجه‌اش را دید

دنیا حیدری

موفقیت بدون تردید نتیجه و ثمره توجه، حمایت و برنامه‌ریزی است؛ نتیجه‌ای که سیرجانی‌ها امسال به دست آوردند. آن هم با قهرمانی. سیرجانی که تا پیش از این نامی از آن نه در والیبال و نه در فوتبال شنیده نمی‌شد، با طی کردن مسیری درست جام قهرمانی را از چنگال غول‌های والیبال بیرون کشید؛ آن هم به شکلی تحسین‌برانگیز و بی‌هیچ حرف و حدیثی. به طوری که بسیاری از مربیان حاضر در لیگ صراحتاً اذعان داشتند که این موفقیت اگر چه در ابتدای فصل تصورش نمی‌رفت اما به درستی حق سیرجان بود؛ چرا که برای دستیابی به آن پشتکار و تلاش مثال‌زدنی را در کنار حمایت‌های همه‌جانبه داشت. در واقع به نظر می‌رسد این نگاه تنها معطوف به والیبال نیست و سیرجان این فصل بر نام‌ریزی جامعی برای موفقیت در ورزش انجام داده است. این را می‌توان با نگاهی به آغاز برقدرت تیم فوتبال مردان سیرجان در نخستین برخوردش در لیگ برتر فوتبال ایران دید. به همه اینها باید قهرمانی تیم شهرداری سیرجان در سیزدهمین دوره لیگ برتر فوتبال زنان و راهیابی این تیم به مسابقات باشگاه‌های آسیا به عنوان نماینده ایران را هم اضافه کرد؛ موفقیتی‌هایی که بی‌هیچ تردیدی نمی‌توان برچسب شانس و اقبال به آن زد و به طور مستقیم نتیجه و ثمره حمایت‌های همه‌جانبه، توجه درست و همچنین برنامه‌ریزی اصولی است که توانسته دو قهرمانی ارزشمند و یک حضور موفق و قابل قبول را در پی داشته باشد. حمایتی که می‌تواند الگویی مناسب برای سایر استان‌ها باشد تا شاهد شکوفایی استعداد‌های بالقوه جوانان کشور نه فقط در رشته والیبال و فوتبال که در همه رشته‌ها باشیم. تجربه‌ای که سیرجان این فصل نتیجه‌اش را گرفت، نشان داد که حمایت، توجه و برنامه‌ریزی تنها شعار نیست و در صورت عملی شدن می‌تواند ثمره درخشانی داشته باشد.

در این فصل نیز تیم‌های متمول تلاش کردند با ریخت و پاش‌های زیاد قهرمان شوند اما هم آنها در رسیدن به این هدف ناکام بودند و هم سایر مدعیان.

سنناتی که پیش‌بینی می‌شد قهرمانی را به دست آورند

برای تیمش به میدان رفت؛ رفتار منفعلانه فدراسیون اعتراض‌های زیادی از جمله اعتراض تند سرمربی سپاهان را به همراه داشت. بی تفاوتی نسبت به رفتارها و حواشی بازیکنان از جمله نکاتی است که آینده لیگ را به خطر می‌اندازد.

آینده منوط به کرونا

لیگ سی و چهارم به پایان رسیده و تمرینات تیم ملی آغاز شده است. تیم ملی بازی‌های المپیک را در پیش دارد و فعلاً تمرکز همه روی تیم الکتواست. فعلاً معلوم نیست فصل جدید لیگ برتر چه زمانی آغاز خواهد شد. مهم‌تر از همه اینکه باید دید وضعیت کشور از نظر کرونا چگونه است و آیا باز هم شاهد برگزاری مسابقات به صورت متمرکز خواهیم بود یا نه؟

قطعاً، موفقیت چه در یک شخص و چه در یک تیم باید ابتدا در ذهن افراد به وجود بیاید و بعد می‌توانیم خروجی این ذهنیت‌سازی را در میدان مسابقه با نتایجی که کسب می‌شود، ببینیم. ما در تیمی که تا پیش از این قهرمان نشده بود، نیاز داشتیم که شخصیت قهرمانی بسازیم.

نگاهی به اتفاقات مهم لیگ برتر والیبال در سال ۹۹

از شگفتی‌سازی سیرجانی‌ها تا ناکامی مدعیان در مسابقات متمرکز

جدول قرار گرفت. شهرداری ورمان قهرمان سال ۹۷ نتوانست از این عنوان دفاع کند؛ ورامینی‌ها پس از صعود به پلی آف مغلوب سپاهان شدند و حتی به نیمه‌نهایی نیز نرسیدند. سایپا دیگر تیم خودروساز با قبول شکست از فولاد سیرجان در رده هشتم لیگ جای گرفت. از تیم‌های سپاهان و شهرداری ارومیه هم انتظار بیشتری می‌رفت؛ آنها با در اختیار داشتن بازیکنان اسمی خود را مدعی قهرمانی می‌دانستند ولی در آخر نایب‌قهرمانی به ارومیه رسید و عنوان سومی به نماینده اصفهان.

بین توجهی به بداخلافی‌ها

حواشی برخی بازیکنان در این سال‌ها لیگ برتر را